

KROMFOHRLÄNDEREN

- en kækk følgesvend

Kromfohrländeren er en kvik og charmerende mellemstor selskabshund, der er opstået ved et rent tilfælde

■ TEKST: HELENE KJÆRSGÅRD OG BENTHE STIG

Kromfohrländeren findes både i glathåret og ruhåret – og begge varianter kan være kort-, mellem- eller langhåret. Her ses to ruhårede eksemplarer – den langhårede (tv.) er den variant, vi har flest af. (Foto: Gitte Poulsen)

Under anden verdenskrig blev en hundehvalp taget med som maskot af en deling amerikanske soldater, der var på vej fra Frankrig ind i Tyskland. I Siegen forsvandt hunden fra sin deling og strejfede omkring en tid, tyndere og tyndere, fordi der jo ikke var meget mad at finde for en hund. Den blev samlet op og skulle egentlig have været aflivet, men fik i stedet et hjem, blev kaldt Peter og kom sig hurtigt.

Peter og naboens fox

Peter betegnes som en bretonsk griffon, et race navn som faktisk ikke findes. Han så mest ud som en griffon vendeen, var hvid/brun, pjusket og med skæg og pandehår. Inden længe parrede han sig med naboens fox terriertæve, og de fik et kuld hvalpe, som var glade, kønne og ukomplicerede af væsen, hengivne og robuste. Peters ejer Ilse Schleifenbaum blev så begejstret for dem, at hun besluttede at videreopdrætte dem, og i 1955 blev de godkendt som race. Kromfohrländer-navnet fik de, fordi lokaliteten hed Krumme Furche, og på dialekt bliver det til Kromfohr.

Meget forskellige – og dog...

I 1995 kom den første kromi – som de kaldes i det daglige – til Danmark: Bessy vom Buchbau, og heraf opstod de første hvalpekuld, som nu er gået videre i avlen sammen med kromier fra Tyskland, Sverige og Finland. Bessy var kort/glathåret, men langt de fleste danske kromier er nu ruhårede. Både de glathårede og de ruhårede kan være kort-, mellem- eller langhårede, så de kan se meget forskel-

Kromfohrländeren er en af de nyeste tyske hunderacer og er siden 1955 internationalt anerkendt.

lige ud, og der tilstræbes ikke ensartethed i racen. Alligevel oplever man på træf og fælles gåture, at det er en og samme race. Det er noget med temperamentet, bevægelserne og deres store trofasthed samt deres begejstring, som viser sig gennem deres høje hop.

Hoppende selskabshund

På mange måder er kromfohrländeren en meget ►

Foto: Witegaard/Malene R. Vestergaard

FAKTA OM KROMFOHRLÄNDER

BEHOV

Daglig motion, gerne med mulighed for at bevæge sig frit. Meningsfyldte opgaver samt masser af kontakt med familien.

TEMPERAMENT

En selskabs- og familiehund, der nemt tilpasser sig, er lærenem og temperamentsfuld, tilbageholdende over for fremmede, med kun lidt jagtdrift.

STØRRELSE

Skulderhøjde mellem 38 og 46 cm. Vægt for hanner fra 11 til 16 kg, tæver fra 9 til 14 kg.

PELS

Pelsen kræver ikke megen pleje, en gennembørstning en gang om ugen er tilstrækkeligt og tager ikke lang tid. Hvis man foretrækker det – eller vil undgå løse hundehår i hjemmet – kan man lade den trimme.

RUHÅR: Tæt og ru struktur, med skæg. Hårlængden over manke og ryg samt i ansigt og på næsepartiet er længere. Underulden er kort og blød.

GLATHÅR: Tæt og blød struktur, uden skæg. Underulden er kort og blød. På ørerne, halsens underside og på brystet er pelsen længere. God fane og gode behæng.

FARVER

Hvid grundfarve med lysebrune, rødbrune til meget mørkebrune aftegninger. Hvis underulden er brun, er sorte hårspidser tilladt.

nem hund. Du kan lade den gå løs og styre den ved hjælp af få kommandoer – og hvis du ikke kan se den, er det næppe fordi, den er løbet fra dig; snarere går den lige bag dig i dit fodspor. Den elsker lange ture i naturen, og den er en adræt hund, der skal have lov at udfolde sig med løb, hop og spring, men den er også tilpasningsdygtig og kan godt tåle en lidt mere kedelig dag indimellem. Det er imidlertid ikke en hund, man må lade være ene hjemme hele dagen, mens man er på arbejde; den vil lide under at mangle sin ejer og ikke have selskab. Det med at være selskabshund går begge veje.

Kromien anvendes med held til agility og anden sport, men den trives også fint som ”pensionisthund”, blot den får sin motion.

Børn og kromier

Børn kan blive bedste venner med en kromi, men uforstand, manglende opfattelse af signaler mellem hund og barn kan naturligvis skabe uheldige situationer, og voksne bør altid have tjek på, hvad der sker. Hunden skal have mulighed for at gå sin vej. Især helt små børn kan være tilbøjelige til at trænge sig ind på hunden

på en måde, som en kromi vil reagere på. Det er ikke anbefalelsesværdigt at anskaffe en kromi som sin første hund, hvis man også har helt små børn.

Grænsende til skeptisk

Kromien er reserveret, grænsende til det skeptiske over for fremmede, og det er vigtigt, at den trænes, og at der er ekstra fokus på dens socialisering i samværet med andre hunde, da den også kan være reserveret over for andre hunde. Men kromier kommer helt fint ud af det med hinanden på træf og ture.

Opdræt af kromier

Med den indavl, racen er blevet til gennem, har den tilbøjelighed til nogle arvelige sygdomme. Imidlertid tyder en sundhedsundersøgelse blandt danske kromier i 2012 på, at der kun har været ganske få tilfælde af alvorlige lidelser.

Kromfohrländeren findes kun i små liebhaveropdræt her i Danmark. Man finder dem ikke på internater eller i hundehandlerannoncer. Bliver det nødvendigt at omplacere en hund, sker det gennem kromiejernes netværk.

Kromfohrländeren findes også i en – dog meget sjælden – glat- og langhåret variant. (Foto: Ulla Frederiksen)

Sidste nyt er at to danske kromi-hvalpe i december 2012 flyver til Amerika for at bosætte sig der. De er optaget i American Kennel Club under gruppen Nonsporting Dogs, hvilket nogenlunde svarer til vort begreb ”selskabshunde”. Så måske ser vi dem en dag på Animal Planet i serien 101 Dogs...

Se mere på canis-minor.dk

Kromfohrländeren er en aktiv hund, der gerne vil bruge sig selv. (Foto: René Jørgensen)

